

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16C/334/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115218533
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Slušná
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115218533.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Zuzanou Slušnou v právnej veci žalobcu Friendly Finance Slovakia s.r.o. so sídlom Hlavná 104, Košice, IČO 47 243 368, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica proti žalovanému T. B., Š. Y. B. T., A. V. A. XXXX/XX, C., o zaplatenie 327,21 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 200,- € s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 200,- € od 20.12.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku v sume 4,29 € a trovách právneho zastúpenia v sume 17,58 € k rukám zástupcu žalobcu Mgr. Henricha Schindlera, advokáta, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 327,21 € s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 327,21 € od 20.12.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom nevrátenej pôžičky. Uviedol, že dňa 19.12.2013 uzavrel so žalovaným rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a zároveň zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s tým, že žalovaný prijal návrh rámcovej zmluvy a zmluvy zo strany žalobcu v súlade s čl. III bod 3 rámcovej zmluvy, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 200,- €. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver s dohodnutou odplátou vrátiť jednorazovo do 19.12.2013. Predpokladom uzavretia zmluvy a rámcovej zmluvy bola registrácia žalovaného ako spotrebiteľa na adrese internetového sídla žalobcu ako veriteľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľ s vytvoreným užívateľským účtom. Rámcová zmluva, zmluva a jej prípadné prílohy nadobudli platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu oboma zmluvnými stranami s ich textom. V prípade veriteľa bol súhlas vyjadrený zaslaním predzmluvného formulára obsahujúceho informácie o podmienkach spotrebiteľského úveru a návrhu zmluvy spotrebiteľovi formou elektronickej pošty. Zaregistrovaný spotrebiteľ vyjadril svoj súhlas kliknutím na odkaz, ktorý mu bol zaslaný veriteľom prostredníctvom elektronickej pošty. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi vrátiť celkovú sumu 262,21 €, ktorú tvorí súčet poskytnutého úveru vo výške 200,- € a individuálne dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru vo výške 62,21 €. Výšku odplaty si žalovaný určil sám na webovom sídle žalobcu, a to v závislosti od výšky poskytnutej sumy a lehoty splatnosti úveru. V zmysle § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa má vrátiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace. RPMN uvedená v zmluve preto neodrzkadľuje reálnu hodnotu RPMN, nakoľko jej výpočet predpokladá ročný základ celkovej súčasnej hodnoty čerpaných prostriedkov. Vzhľadom k tomu, že žalovaná sa zaviazala splatiť žalobcovi dlh v lehote kratšej ako 3 mesiace od poskytnutia úveru, je neadekvátne posudzovať výšku RPMN. Úver s príslušenstvom sa stal splatný dňa 19.12.2013. Nakoľko

žalovaný žalobcovi nevrátil dlžnú sumu v lehote splatnosti, v zmysle čl. IV bod 4 rámcovej zmluvy s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, si žalobca uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania, ktorého výška je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 5,25 % ročne zo sumy 262,21 € odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti až do zaplattenia. Žalobca písomnými výzvami vyzval žalovanú na úhradu jeho záväzku voči žalobcovi. V zmysle čl. IV bod 5 rámcovej zmluvy si žalobca uplatnil voči žalovanému náhradu skutočne vynaložených nákladov v celkovej výške 65,- €, pričom žalovaný bol pred uzavretím rámcovej zmluvy a zmluvy riadne oboznámený s poplatkami súvisiacimi s porušením povinností žalovaného splniť riadne a včas svoj záväzok. Celkový nárok žalobcu predstavuje sumu 327,21 € s príslušenstvom. Žalovaný do dňa podania žaloby neuhradil dlžnú sumu ani čiastočne. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

V podaní zo dňa 22.10.2015 žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe v časti o zaplattenie 62,21 €, ktorá predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, pretože nepovažuje tento za neprimerane vysoký. Táto suma predstavuje 31,11 % z poskytnutej čiastky, pričom sa nejedná o úroky z omeškania, ale o jednorazovú odplatu. Poukázal na znenie ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ohľadom požadovaných celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 65,- € na podanej žalobe netrval a v tejto časti vzal žalobu späť. Žiadal preto, aby súd žalovaného zaviazal na zaplattenie sumy 262,21 € s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 262,21 € od 20.12.2013 do zaplattenia a na náhradu trov konania.

Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 16C/334/2015-20 zo dňa 05.11.2015 konanie v časti o zaplattenie nákladov vo výške 65,- € zastavil.

Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania je drobný spor v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p., rozhodol súd vec podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v zákonnej lehote oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu.

Súd pri rozhodnutí vychádzal z podanej žaloby, zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 18.11.2013, rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky zo dňa 18.11.2013, výpisu z účtu žalobcu zo dňa 18.11.2013, upomienky zo dňa 26.12.2013, urgencie zo dňa 02.01.2014, upozornenia zo dňa 09.01.2014, výzvy zo dňa 16.01.2014, vyjadrenia žalobcu zo dňa 22.10.2015 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 18.11.2013 na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb.

Podľa čl. IV. bodu 1 tejto rámcovej zmluvy sa klient zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním poskytnutím úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti úveru a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta a pred uzatvorením zmluvy.

Účastníci konania dňa 18.11.2013 uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Žalobca poskytol žalovanému bezúročný úver 200,- € prevodom z účtu v jeho banke na bankový účet žalovaného. Žalovaný sa zaviazal vrátiť úver s príslušenstvom vo výške 262,21 € do 19.12.2013. Ďalej sa v zmluve uvádza, že celkove náklady spotrebiteľa sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadreným pevnou sumou 62,21 €, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN) bola 366,2 %. Podľa zmluvy sa pri výpočte RPMN vychádzalo z predpokladu, že celková výška úveru sa považuje za vyčerpanú dňom odpísania zmluvy sumy zodpovedajúcej výške úveru z bankového účtu veriteľa. V zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.03.2013 vo výške 418 %.

Z výpisu z účtu žalobcu zo dňa 18.11.2013 vyplýva, že žalobca dňa 18.11.2013 odoslal na účet žalovaného sumu 200,- €.

Z upomienky zo dňa 26.12.2013, urgencie zo dňa 02.01.2014, upozornenia zo dňa 09.01.2014, výzvy zo dňa 16.01.2014 vyplýva, že žalobca vyzýval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, t.j. dňa 18.11.2013.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

V zmysle § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. a), písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b.) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, dodávateľ je povinný pred uzavretím zmluvy na diaľku alebo predtým, ako spotrebiteľ bude viazaný ponukou finančnej služby oznámiť spotrebiteľovi informácie o finančnej službe, a to uvedením 1. charakteristiky poskytovanej finančnej služby, 2. celkovej výšky odplaty za finančnú službu vrátane všetkých poplatkov, výdavkov a daní platených spotrebiteľom prostredníctvom dodávateľa; ak nemožno určiť presnú výšku odplaty za finančnú službu, dodávateľ je povinný uviesť základ na jej výpočet tak, aby bolo možné overenie jej výšky spotrebiteľom, 3. upozornenia na riziká, ak ponúkaná finančná služba je spojená s nástrojmi zahŕňajúcimi riziká súvisiace s ich špecifickými črtami alebo činnosťami, ktoré sa majú vykonať alebo ktorých cena je závislá od zmien na finančných trhoch, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, a upozornenie, že doterajší výnos nie je zárukou budúcich výnosov, 4. informácie o daniach a iných poplatkoch, ktoré nie sú uhrádzané prostredníctvom dodávateľa, alebo ním nie sú vyberané, 5. doby platnosti poskytnutých údajov, 6. informácie o platobných podmienkach a spôsobe vykonania služby, 7. dodatočných nákladov spotrebiteľa spojených s použitím prostriedkov diaľkovej komunikácie, ak sa účtujú.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 266/2005 Z.z. dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmý obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej

podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Po právnom posúdení zistených skutočností v zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

Predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 18.11.2013 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o štandardnú formulárovú zmluvu uzavretú medzi žalobcom - veriteľom ako dodávateľom a žalovaným - dlžníkom ako spotrebiteľom. Napriek tomu, že predmetná zmluva nie je spotrebiteľským úverom podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., vzťahujú sa ňu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch aj ustanovenia § 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z.. Predmetom uzavretej zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalobcom žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky. Žalobca pri uzavretí zmluvy konal ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzavretí zmluvy bol v pozícii spotrebiteľa, keď zmluvu uzavrel ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným túto charakteristiku spája, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár, pričom jej text žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko bola pripravená už vopred pre veľký počet spotrebiteľov.

Súd po oboznámení sa s listinami nachádzajúcimi sa v spise mal za to, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vznikla dňa 18.11.2013 zmluva o pôžičke označená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa 657 Občianskeho zákonníka, z ktorej vznikla žalobcovi ako veriteľovi povinnosť poskytnúť žalovanému, ktorý bol v pozícii spotrebiteľa, pôžičku a žalovanému vznikla povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť. Touto zmluvou mala žalovanému vzniknúť povinnosť zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutou pôžičkou, t.j. zaplatiť poplatok za poskytnutú pôžičku. Pôžička bola zmluvnými stranami dohodnutá ako bezúročná. Žalovaný ako dlžník akceptoval jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy, a preto mal povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazal. V časti podpisu zmluvy boli vyjadrené len identifikačné údaje veriteľa a klienta - žalovaného, keďže sa jednalo o zmluvu uzatváranú na diaľku. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania bola uzavretá v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ prenechá dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaviazuje vrátiť dohodnuté veci rovnakého druhu v dohodnutej dobe. Vo vzťahu k uvedenému ustanoveniu je však zákon o spotrebiteľskom úvere a zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku v postavení špeciálneho predpisu voči Občianskemu zákonníku.

Ako vyplýva z ustanovenia § 657 a 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, pričom odplata pri peňažnej pôžičke môže byť dojednaná iba vo forme úrokov. V spornej zmluve sa však výslovne uvádza, že úver (správne pôžička) je bezúročný. Účastníci konania

si teda nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutému účastníkovi právneho úkonu vzniknúť žiadne práva či povinnosti, keďže takýto úkon je neplatný od začiatku (ex tunc), a z tohto dôvodu súd žalobu v časti o zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru v sume 62,21 € zamietol. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka sa uvedený dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, a to spomínaný poplatok, a preto neplatnou je len táto časť právneho úkonu, keďže z jeho obsahu vyplýva, že túto časť možno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy. Žalobca podľa názoru súdu preukázal platné uzavretie zmluvy o pôžičke a naplnenie všetkých podstatných náležitostí predmetnej zmluvy t.j. reálne poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému ako dlžníkovi, dočasnosť zmluvného vzťahu ako aj povinnosť žalovaného vrátiť peniaze. Keďže žalobca preukázal splnenie svojho zmluvného záväzku zo zmluvy o pôžičke a reálne poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 200,- € ako to vyplýva aj z výpisu z jeho účtu, pričom žalovanému vznikla povinnosť žalobcovi vrátiť požičanú sumu do 19.12.2013 a žalovaný túto svoju povinnosť nesplnil ani čiastočne, bolo právne dôvodné žalobe o zaplatenie istiny t.j. o zaplatenie sumy 200,- € vyhovieť.

Je nesporné, že žalovaný nevrátil žalobcovi požičanú sumu ani čiastočne. Za daného stavu lehota splatnosti na zaplatenie poskytnutej pôžičky uplynula dňom 19.12.2013, tzn. prvým dňom omeškania je deň 20.12.2013. Súd preto priznal žalobcovi zo sumy 200,- € zákonný úrok z omeškania vo výške platnej k prvému dňu nasledujúcemu po uplynutí lehoty splatnosti, t.j. od 20.12.2013 do zaplatenia v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 5,25 % ročne (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala výšku 0,25 %, s pripočítaním 5 percentuálnych bodov).

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Pri rozhodnutí o náhrade trov konania postupoval súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko žalobca i žalovaný mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom vo vzťahu k pôvodnej žalovanej sume 327,21 € bol úspech žalobcu 61 % (200,- €) a úspech žalovaného 39 % (127,21 €), nakoľko návrh v časti o zaplatenie 65,- € nebol vzatý späť ako dôvodný pre správanie žalovaného. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu vzniklo žalobcovi právo na čiastočnú náhradu trov konania vo výške 22 %. Z uvedených dôvodov súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 4,29 € titulom zaplateného súdneho poplatku (22 % zo zaplateného súdneho poplatku 19,50 €) a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 17,58 € (1 x prevzatie a príprava veci po 24,90 € + 1 x rež. paušál podľa uplatnenia po 8,39 €, 1 x podanie žaloby po 24,90 € + 1 x rež. paušál po 8,39 €; 20 % DPH zo sumy 66,58 € v sume 13,32 €; z celkovej sumy trov právneho zastúpenia v sume 79,90 € predstavuje 22 % sumu 17,58 €), ktoré je v súlade § 149 ods. 1 O.s.p. žalovaný povinný zaplatiť k rukám zástupcu žalobcu Mgr. Henricha Schindlera, advokáta.

Žalobca si uplatnil odmenu, paušálnu náhradu a DPH za úkony - písomné podanie na súd zo dňa 22.10.2015. Súd tieto žalobcovi nepriznal, nakoľko podaním zo dňa 22.10.2015 žalobca reagoval na výzvu súdu danú žalobcovi podľa § 172 ods. 7 O.s.p., ktorou žalobcu vyzval na vyjadrenie, či trvá na návrhu aj v časti o zaplatenie 127,21 €, ktorú súd vyhodnotil ako rozpornú s právnymi predpismi. Takéto vyjadrenie žalobcu, ktorým upravuje podanú žalobu, ktorá bola podaná v časti v rozpore so zákonom, nemožno považovať za účelný úkon právnej pomoci, ktorý by mohol byť pripísaný na ľarchu protistrany - t.j. žalovaného a trovy tohto úkonu znáša ten účastník, ktorý sám podal žalobu, ktorá bola podaná v časti v rozpore so zákonom.

Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, § 205a ods.1, § 221 ods.1 Os.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.